

بخش ششم

رهبری جدید

از مبارزات جزئی به مبارزات هماهنگ

رهبری جدید که تحت نفوذ حزب کمونیست. بدین گونه استحکام می یابد. با چنین تمرکزی از کارگران سازمان داده شده، نیروی تازه ای به دست می آورد. و این نیرو باید یا برای به جنبش در آوردن دیگر رهبران اتحادیه های کارگری و احزاب سوسیالیست و یا برای برملا ساختن ماهیت آنان به کار رود.

در آن مناطق صنعتی که حزب دارای بهترین سازمان خود بوده و بیشترین حمایت را از توده ها به دست آورده است، باید توسط اعمال فشار منظم روی اتحادیه های کارگری و شوراهای صنفی، تمام مبارزات آشکار و منفرد اقتصادی و هم چنین جنبش های در حال رشد گروه های دیگر رابه یک مبارزه ی هماهنگ و واحد مبدل گرداند.

سپس این جنبش باید خواست های اساسی را کاملاً جدا از منافع صنفی مطرح کرده و کوشش کند که برای رسیدن به آن ها تمام نیروهای متحد در کلیه ی سازمان های ناحیه را به کار برد. در چنین جنبشی، حزب کمونیست ثابت خواهد کرد که رهبری پرولتاریا بوده و برای مبارزه آماده است. در حالی که بوروکراسی اتحادیه های کارگری و احزاب سوسیالیست که اصلاً با چنین جنبشی سازمان یافته و متشکل مخالفت می نمایند، نه تنها از نظر سیاسی، بلکه از نظر کار سازمانی عملاً افشاء خواهند گشت.

چگونه در بحران های مزمن به پیشرفت کار شکل بدهیم

۳۴- درمواقع بحران های اقتصادی مزمن که برحسب معمول باعث ایجاد جنبش های تازه می شوند، حزب کمونیست باید کوشش کند که کنترل توده ها را به دست آورد. ممکن است بهتر باشد که از ابراز خواست های به خصوص در قبال احزاب سوسیالیست صرف نظر کرده و به جای آن مستقیماً با افراد عضو این احزاب تماس بگیریم و به آن ها خاطر نشان سازیم که چگونه بر خلاف خواست رهبران بوروکراتیک شان وجود مضمیقه و ظلم، آن ها را به جنگ های اجتناب ناپذیر با کارفرماهایشان کشانیده است. ارگان های حزب، به خصوص روزنامه هایش باید روز به روز روی این موضوع تأکید کنند که حزب کمونیست حاضر است که رهبری را در مبارزات معلق و حقیقی کارگران در مضمیقه، به دست گیرد و سازمان جنگی اش آماده است در هر کجا که ممکن باشد به تمام مردم ستمدیده، در شرایط یک بحران مزمن کمک نماید. باید هر روز این نکته را ذکر کرد که بر خلاف کوشش های سازمان های قدیمی برای صرف نظر کردن و جلوگیری از مبارزات، هیچ گونه امکانی برای بهبود حداقل شرایط زندگی برای کارگران بدون این مبارزات وجود ندارد.

بخش های کمونیست در درون اتحادیه های کارگری و واحدهای صنعتی باید پیوسته روی مسأله آمادگی و فداکاری کمونیستی پا فشاری کرده و این نکته را برای همکاران کارگر خود روشن نمایند که راهی برای گریز از مبارزه وجود ندارد. در هر حال، وظیفه ی اصلی، یکی کردن و استحکام بخشیدن به کلیه ی مبارزات و جنبش هائی است که در شرایط بحران به وجود می آیند. هسته ها و بخش های مختلفی از صنایع و کارگاه ها که در مبارزه درگیر شده اند، نه تنها باید نزدیک ترین روابط را بین خود حفظ کنند. بلکه باید خود را رهبر و مسئول تمام جنبش هائی که ممکن است به هم بخورد، بدانند. آن ها باید در ارتباط با کمیته های منطقه ای و هم چنین مرکزی بوده و گزارشات لازم را سریعاً به مأمورین برسانند و توسط کارگران

مسئولی که قادرند دوش بدوش افراد درگیر در یک جنبش باشند، آن را رهبری هم بنمایند و این جنبش ها را وسیع تر و عمیق تر گردانند. این وظیفه ی اصلی سازمان است که در هر کجا، نکات مشترک مبارزات مختلف را متذکر شده و روی آن ها تأکید نماید تا بتواند در صورت لزوم به ترویج این نکته که حل عمومی این مسائل به طریق سیاسی می باشد، اقدام ورزد. هر چه مبارزات شدیدتر شده و خصالت عمومی می یابد، لزوم ایجاد رهبری های همگون برای آن ها بیشتر می شود. در هر کجا که رهبران بوروکراتیک اعتصابات دچار شکست می شوند، حزب کمونیست باید فوراً وارد شود و افراد را به ایجاد یک سازمان عملیاتی، مطمئن گرداند. سازمان اولیه ی عمومی می تواند با رهبری مبارز و تعریف و تمجید از اصول سازماندهی در کلیه ی جلسات بخش ها و شوراهای صنعتی مربوطه به وجود آید.

وقتی که یک جنبش کارگری ابعاد گسترده ای پیدا می کند، به خاطر تهاجمات سازمان های کارفرمایان و دخالت های دولت، ماهیت سیاسی بخود می گیرد. در این مواقع باید ترویج اولیه و کارهای سازماندهی برای شوراهای کارگران که امکان تشکیل آن پیدا شده و احتمالاً لازم می باشد، شروع گردد. در این جاست که ارگان های حزبی باید در تبلیغ این موضوع که طبقه زحمتکش فقط با ایجاد و ساختن سلاح مبارزاتی خود می تواند رهائی یابد، تأکید کنند. در این ترویج نباید کوچک ترین اشاره ای به بوروکراسی اتحادیه های کارگری یا احزاب سوسیالیست بشود.

۳۵- احزاب کمونیستی که رشد زیادی کرده اند و به خصوص احزاب توده ای بزرگ، باید برای فعالیت توده ای مجهز باشند. برای ایجاد یگانگی و نزدیکی با توده های وسیع باید از هر تظاهرات یا جنبش توده ای اقتصادی و هم چنین عملیاتی محلی، برای سازماندهی بهتر و تجربه ی بیشتر آن ها استفاده کرد. تجربیاتی که از کلیه ی جنبش های عظیم به دست می آیند، باید در کنفرانسی با شرکت مقامات رهبری و کارگران مسنول حزبی و نمایندگان مطمئن اتحادیه های کارگری مربوط به صنایع بزرگ و متوسط، مورد بحث قرار گیرند. با این روش، شبکه ارتباط پیوسته

زیادتر و قوی تر می شود و روح مبارزه هر چه بیشتر در نمایندگان مطمئن صنایع نفوذ می کند. روابط نزدیک و اطمینان متقابلی که بین مقامات رهبری و کارگران حزبی از یک طرف و نمایندگان کارگاه ها از طرف دیگر وجود دارد. تضمینی است برای این که هر عمل توده ای سیاسی مطابق با اوضاع و قدرت واقعی حزب بوده و از انجام اعمال پیش رس و ناپخته جلوگیری شود.

بدون ایجاد نزدیک ترین روابط بین سازمان های حزب و توده هائی از پرولتاریا که در اعمال توده ای بزرگ شرکت می کنند، یک جنبش واقعی نمی تواند توسعه پیدا کند. اضمحلال بی موقع خیزش بدون شک انقلابی ایتالیا در سال گذشته، که با تسخیر کارخانه ها اظهار وجود کرد، مطمئناً به اندازه زیادی بدلیل خیانت بوروکراسی اتحادیه های کارگری، نامطمئن بودن رهبران احزاب سیاسی و تا حدی هم به دلیل عدم وجود روابط نزدیک سازمانی بین حزب و صنایع که می بایست از طریق نمایندگان آگاه به مسائل سیاسی و علاقمند به منافع حزب باشد، بود. هم چنین اعتصاب کارگران معدن انگلستان در سال جاری (۱۹۲۱) بدون شک تا حد بسیار زیادی از عدم وجود این روابط صدمه دیده است.

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN , London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharzarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴